UREDBA KOMISIJE (EU) št. 105/2010

z dne 5. februarja 2010

o spremembah Uredbe Komisije (ES) št. 1881/2006 o določitvi mejnih vrednosti nekaterih onesnaževal v živilih glede ohratoksina A

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminate v hrani ([1]) in zlasti člena 2(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Komisije (ES) št. 1881/2006 ([2]) določa mejne vrednosti nekaterih onesnaževal v živilih.

(2) Znanstveni odbor za onesnaževalce v prehranjevalni verigi Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) je na zahtevo Komisije 4. aprila 2006 sprejel posodobljeno znanstveno mnenje v zvezi z ohratoksinom A (OTA) v hrani ([3]), v katerem je ob upoštevanju novih znanstvenih spoznanj določil sprejemljiv tedenski vnos v višini 120 ng/kg TT.

(3) Uredba (ES) št. 1881/2006 določa, da se bo za primerno določitev mejne vrednosti OTA v živilih, kot so suho sadje, razen suhega grozdja, kakav in kakavovi proizvodi, začimbe, mesni izdelki, surova kava, pivo in sladki koren, ter pregled obstoječih mejnih vrednosti, zlasti za OTA v suhem grozdju in grozdnem soku, upoštevalo nedavno mnenje EFSA.

(4) Na podlagi mnenja, ki ga je sprejela EFSA, se obstoječe mejne vrednosti zdijo primerne za varovanje javnega zdravja in se morajo ohraniti. V zvezi z živili, ki še niso zajeta v Uredbi (ES) št. 1881/2006, se je štelo za potrebno in ustrezno, da se za varovanje javnega zdravja določijo mejne vrednosti ohratoksina A v tistih živilih, ki znatno prispevajo k izpostavljenosti OTA (za celotno prebivalstvo ali ranljivo skupino prebivalstva ali znaten del prebivalstva), ali za tista živila, ki ne prispevajo nujno k izpostavljenosti OTA, vendar obstajajo dokazi, da ti izdelki vsebujejo zelo visoko vrednost OTA. Primerno je sprejetje mejne vrednosti v teh primerih za preprečevanje vnosa teh zelo onesnaženih živil v prehranjevalno verigo.

(5) Na podlagi razpoložljivih podatkov se zdi, da za varovanje javnega zdravja ni treba določiti mejne vrednosti OTA v suhem sadju, razen suhega grozdja, kakavu in kakavovih proizvodih, mesnih izdelkih, vključno z užitnimi klavničnimi odpadki in proizvodi iz krvi, in likerskem vinu, ker ne prispevajo znatno k izpostavljenosti OTA in ta živila le redko vsebujejo visokih vrednosti OTA. V primeru surove kave in piva se prisotnost OTA nadzoruje že na primernejši stopnji prehranjevalne verige (pražena kava oziroma slad).

(6) Zelo visoke vrednosti OTA so bile večkrat opažene v začimbah in sladkem korenu. Zato je primerno določiti mejno vrednost za začimbe in sladki koren.

(7) Nedavni dokazi kažejo, da nekatere glavne države proizvajalke začimb, ki izvažajo v Unijo, ne izvajajo preventivnih ukrepov in uradnega nadzora za nadzorovanje prisotnosti ohratoksina A v začimbah. Za varovanje javnega zdravja je primerno nemudoma vzpostaviti mejno vrednost za ohratoksin A v začimbah. Da bi državam proizvajalkam omogočili vzpostavitev preventivnih ukrepov in ne bi povzročali nesprejemljivih motenj v trgovanju, se določi višja mejna vrednost, veljavna kratkoročno, za omejeno časovno obdobje, preden se začne uporabljati mejna vrednost, ki odraža vrednost, doseženo z uporabo dobre prakse. Preden začne veljati strožja vrednost, je primerno, da se v različnih regijah proizvajalkah na svetu oceni doseganje vrednosti za ohratoksin A z uporabo dobre prakse.

(8) Primerno je, da se nadaljuje spremljanje OTA v živilih, za katera ni bila določena mejna vrednost, in se v primeru rednih ugotovitev nenavadno visokih vrednosti OTA šteje za primerno določitev mejne vrednosti OTA v teh živilih.

(9) Uredbo (ES) št. 1881/2006 je zato treba ustrezno spremeniti.

(10) Ukrepi, predvideni v tej uredbi, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

([1]) UL L 37, 13.2.1993, str. 1.
([2]) UL L 364, 20.12.2006, str. 5.
([3]) http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/contam_op_ej365_ochratoxin_a_food_en.pdf

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Uredbi (ES) št. 1881/2006 se spremeni:

1. Točka 2.2.11 se nadomesti z naslednjimi točkami:

„2.2.11	Začimbe *Capsicum* spp. (sušeni plodovi začimb, celi ali mleti, vključno s čilijem, čilijem v prahu, kajenskim poprom in papriko) *Piper* spp. (plodovi začimb, vključno z belim in črnim poprom) *Myristica fragrans* (muškatni orešek) *Zingiber officinale* (ingver) *Curcuma longa* (kurkuma) Mešanice začimb, ki vsebujejo eno ali več navedenih začimb	30 µg/kg od 1.7.2010 do 30.6.2012 15 µg/kg od 1.7.2012
2.2.12	Sladki koren (*Glycyrrhiza glabra, Glycyrrhiza inflate* in druge vrste)	
2.2.12.1	Korenina sladkega korena, sestavina zeliščnega poparka	20 µg/kg
2.2.12.2	Izvleček sladkega korena ([42]), ki se uporablja v prehrani, zlasti za pijače in slaščice	80 µg/kg“

2. Doda se naslednja opomba:

„([42]) Mejna vrednost velja za čist in nerazredčen izvleček, pri čemer je 1 kg izvlečka pridobljen iz 3 do 4 kg korenine sladkega korena.“

Člen 2

Zainteresirane stranke Komisiji predložijo rezultate izvedenih raziskav, vključno s podatki o prisotnosti in napredku v zvezi z uporabo preventivnih ukrepov za preprečevanje kontaminacije z ohratoksinom A v začimbah.

Države članice naj bi Komisiji redno poročale o ugotovitvah v zvezi z ohratoksinom A v začimbah.

Komisija da to informacijo na voljo državam članicam, da se v različnih regijah proizvajalkah oceni doseganje strožjih vrednosti za ohratoksin A v začimbah z uporabo dobrih praks, preden začne veljati strožja vrednost.

Člen 3

Ta uredba se ne uporablja za proizvode, ki so bili dani na trg pred 1. julijem 2010 v skladu z določbami, ki se uporabljajo na ta dan.

Mejna vrednost za ohratoksin A iz točke 2.2.11 Priloge, ki se uporablja od 1. julija 2012, se ne uporablja za proizvode, ki so bili dani na trg pred 1. julijem 2012 v skladu z določbami, ki se uporabljajo na ta dan.

Breme dokazovanja, kdaj so bili proizvodi dani na trg, nosi nosilec živilske dejavnosti.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. februarja 2010

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO